

الرسالة Ar-Risaalah

(De Boodschap)

As-salaamu 'alaikum
Vrede zij met u

Uitgave: Stuurgroep Islam

Jrg. 1, ed. 19, 26 apr. 2008 - Rabi al-Thani 20, 1429 - Postbus 1869, Paramaribo, Suriname - Tel: 85-95-800 - Fax: 493121 - Email: riaz.ahmadali@gmail.com - Archief: ivisep.org/risaalah

Actueel

Religieuze discriminatie in Indonesië

Indonesië heeft volgens de volkstelling van 2000 ongeveer 241 miljoen inwoners, waaronder 88% Moslims. Ondanks deze meerderheid is Indonesië geen Islamitische staat. De Grondwet garandeert in artikel 29 "aan een ieder de vrijheid van godsdienst, elk volgens zijn/haar eigen religie en geloof." Door het ministerie van Religieuze Zaken zijn zes godsdiensten officieel erkend: Islam, Katholicisme, Protestantisme, Boeddhisme, Hindoeïsme en Confucianisme.

Ondanks deze vrijheid van godsdienst worden religieuze minderheden in Indonesië regelmatig gediscrimineerd. De overheid heeft gefaald om de grondwettelijke rechten van de minderheden te beschermen, en door in vele gevallen geen actie te ondernemen tegen de daders, wordt stilzwijgend goedkeuring verleend aan dergelijke wandaden.

Een recent geval is de discriminatie van de Ahmadiyya Moslimminderheid in Indonesië. In 1980 vaardigde de Indonesian Council of Ulama (MUI) een 'fatwa' (gezaghebbend religieus bevel, evenwel zonder rechtskracht) uit waarin werd vermeld dat de Ahmadiyya gemeenschap geen deel van de Islam uitmaakt. Onder invloed hiervan gaf het ministerie van Religieuze Zaken een circulaire uit volgens welke de Ahmadiyya Moslims hun religieuze leringen niet mochten verkondigen. In 2003 erkende het ministerie van Binnenlandse Zaken de Ahmadiyya minderheid nochtans als Islamgroepering, maar de MUI hernieuwde haar fatwa in 2005.

Enkele weken geleden heeft een onderzoeksteam van de Indonesische overheid, op aandringen van Moslimextremisten, het advies uitgebracht aan de overheid om de Ahmadiyya's tot non-Moslim te verklaren onder de beschuldiging van "het schaden van de godsdienst", waarop een maximale straf van 5 jaar staat. In aansluiting hierop zijn de ministeries van Religieuze Zaken en van Binnenlandse Zaken, samen met de Procureur-Generaal, doende een decreet samen te stellen om deze Moslimgroepering buiten de Islam te plaatsen. Deze kwestie heeft reeds tot veel geweld geleid, waaronder het vernielen van moskeeën van de Ahmadiyya's in Indonesië.

Vernielingen in een Ahmadiyya moskee

Human Right Watch heeft de Indonesische overheid opgeroepen om de Ahmadiyya Moslimminderheid te beschermen in plaats van hen te vervolgen. Verder heeft het presidentieel adviescomité het advies uitgebracht aan de Indonesische president Yudhoyono om het uitvaardigen van de wet tegen te houden. En leden van de Islamgroepering 'Jamaah Ahmadiyya' in West-Java willen een proces tegen de overheid aangaan tegen het plan om hen tot non-Moslim te verklaren. Hierin worden ze ondersteund door geleerden van de Nahdlatul Ulama, de grootste Moslimorganisatie in Indonesië.

De discriminatie tegen Ahmadiyya Moslims is overigens niet nieuw. Reeds in 1974 werden er 'fatwas' uitgevaardigd, o.a. in Pakistan, waarin de Ahmadiyya Moslims tot non-Moslim werden verklaard.

Een vaak voorkomend misverstand is dat er geen onderscheid wordt gemaakt tussen de Lahore tak en de Qadian tak van de Ahmadiyya Beweging. De Lahore tak beschouwt de stichter van de Ahmadiyya Beweging niet als profeet, maar als een hervormer die de Islam terug wil brengen in haar oorspronkelijke staat. Er is in de loop der eeuwen namelijk veel vervuiling de Islam binnengeslopen, zoals verkeerde interpretaties van het begrip 'djihaad', de positie van de vrouw, tolerantie tegenover andersdenkenden, enz.

Tot slot kan worden vermeld dat de gezaghebbende Al-Azhar Islam-universiteit van Egypte in 2002 certificaten van goedkeuring heeft verleend aan diverse literatuur van de Lahore tak van de Ahmadiyya Beweging. Ook kan vermeld worden dat er twee rechtszaken zijn geweest in Zuid-Afrika (in 1985 en 1995), waarbij de Lahore Ahmadi's met succes hun recht verdedigden om als Moslims te worden aangemerkt.

Gezondheid

Redenen om niet te roken

1. Roken is schadelijk voor zowel rokers als niet-rokers. De Profeet Mohammed (vzmh) heeft gezegd: "Breng jezelf en anderen geen schade toe."
2. Roken is verkwesting van hardverdiend geld dat de roker in rook ziet opgaan. Allah zegt in de Koran, 17:26-27: "... verkwest niet; waarlijk, de verkwesters zijn broeders van de Satan..." En de Profeet Mohammed heeft gezegd: "Een volk dat verspilt zal tot (materiële en/of geestelijke) armoede vervallen."
3. Allah heeft de Profeet Mohammed gezonden o.a. om de mensen te verbieden dingen te gebruiken die 'ridjs' (onrein) zijn, namelijk direct of indirect heel schadelijk en vernietigend voor het lichaam en/of de geest (zie Koran 7:157). Moge Allah ons allen behoeden tegen deze verderfelijke gewoonte!

Ahmad Jawhrie

Citaat

"De moskee is er om de mensen te voorzien in geestelijk voedsel, maar in werkelijkheid wordt werelds voedsel gebruikt om de mensen de moskee in te krijgen."

Bron: Infobrochure van de jongeren van Qamrul Islam (afd. S.I.V.)

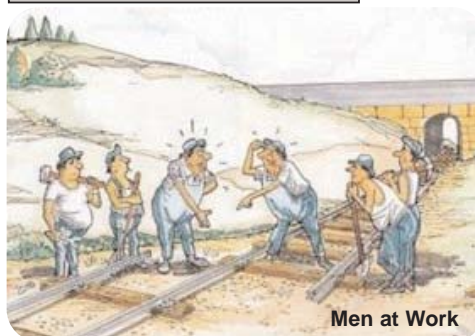
Hadies

Iem Sabi:

1. Dat drinken in een staande houding ('verticaal drinken') niet toegestaan is. Anas vertelde dat de Profeet (vzmh) een mens heeft verboden om in een staande houding te drinken.
Noot: Zamzam-water dient men staande te drinken. Zamzam is een waterbron dichtbij de Ka'bah.
2. Dat slapen op je buik niet toegestaan is. Aboe Hoerairah vertelde dat de Profeet (vzmh) een man zag die op zijn buik sliep, en zei daarop: "Allah houdt niet van deze manier van slapen."
Noot: Het laten slapen van een baby op de buik zou een van de mogelijke oorzaken kunnen zijn van wiegedood.
3. Dat mannen niet staande mogen urineren.
'Oemar vertelde dat hij bezig was staande te urineren toen de Profeet (vzmh) hem zag. Daarop zei hij: "O 'Oemar, plas niet in een staande houding." Daarna urineerde hij niet meer staande.

Ahmad Jawhrie

Humor

Men at Work

Spiritueel

1 mei - Dag van de Arbeid

Arbeid in evenwicht

De Islam beoogt een maatschappij te creëren, waarin vrede en voorspoed onder de burgers heerst. Hierbij hoort ook materiële vooruitgang en hiervoor heeft God aan de mensheid de hulpbronnen van de aarde geschonken (Koran 31:20, 2:30).

Ascetisme

Bij een ideale samenleving hoort een bloeiende economie en daarom wordt in de Islam het verrichten van arbeid sterk aanbevolen (Koran 78:10-11). Echter bestaat het gevaar dat de mens zodanig opgaat in het vergaren van rijkdom, dat hij het geestelijk aspect van het leven uit het oog verliest. Hierdoor zou hij ertoe kunnen komen onwettige middelen aan te wenden om zoveel mogelijk geld te verdienen (corruptie, enz.). Om deze extremiteiten te vermijden, zijn volgelingen van verschillende godsdiensten (ook binnen de Islam!) tot het andere uiterste gegaan en hebben diverse vormen van ascetisme, zoals het monnikendom, ingesteld. De gedachte hierachter is, dat wanneer de mens afgesloten wordt van de verleidingen van de wereld, hij vanzelf wel tot een zuiver spiritueel leven zal komen.

Dit is echter niet de lering van de Islam (Koran 57:27). De mens kan zijn kwaliteiten slechts dan ontwikkelen, wanneer hij blootgesteld wordt aan de aantrekkelijke dingen van de wereld; door zich in te spannen om niet overmatig toe te geven aan deze verleidingen en het rechte pad te kiezen, kan hij geestelijke vooruitgang boeken.

Uitgeven van rijkdom

Behalve dat arbeid en het vergaren van rijkdom noodzakelijk zijn voor de vooruitgang van een samenleving, hebben deze zaken voor de mens als individu ook een andere belangrijke functie. Bezit wordt in de Koran "een middel ter ondersteuning" genoemd (4:5). Deze ondersteuning is niet alleen voor de mens en zijn gezin bestemd, maar in feite voor iedere medemens die behoeftig is. Door van zijn bezit uit te geven verzacht de mens het leed van zijn medemens, ontwikkelt hij een gevoel van mededogen voor zijn minder bedeelde broeder en onthecht hij zich van aardse bezittingen. Dit laatste is zeer belangrijk, aangezien het verlangen naar steeds meer rijkdom tot onverantwoord gedrag zou kunnen leiden, zoals eerder gesteld.

Altijd een plaats voor God

Arbeid en rijkdom zijn slechts een middel om bepaalde doelen te bereiken en niet het doel van het leven zelf. De mens mag zoveel geld verdienen als hij wil; op geld verdienen staat geen beperking, behalve dat buitensporigheid moet worden vermeden (5:87-88, 7:31-32). Het Hiernamaals (het hoger / geestelijk leven) bij God is alleen voor de plichtgetrouwe gelovigen, die in de Koran worden beschreven als "Mensen, die zich niet door handel of door verkoop laten afleiden van de gedachtenis van God, het onderhouden van het gebed en het geven van liefdadigheid" (24:37).

Ook al bent u dus bezig geld te verdienen, God wenst dat u continu een plaats voor Hem heeft in uw hart en dat u een deel van uw verdiende kapitaal als liefdadigheid geeft aan uw (armere) medemens. Alleen op deze wijze kan een bloeiende, vreedelievende samenleving ontstaan met rechtschapen en vrome burgers, die op verantwoorde wijze hun geld verdienen en besteden.